

העולם הזה פותח את תיבת פנדורה – הפרשה שהושתקה עליידי קומץ האנשים היודעים עליה

ועדת חקירה משאית

כל מערכת חברת העובדים משקשקת – ועדת חקירה סודית ישבת על המדוכה – יעקב לוינסון, האיש הכלי-כול של „בנק הפועלים“, שנעלם בצורה מיסתורית מן הבימה, מסובך בשורה ארוכה של עסקים פרטיים תוך ניצול מעמדו במערכת

שמייסרה ומנהלה, אברהם דיקנשטיין, מת באותה שנה.

אמפ"ל (ראשי התיבות אמריקה-פלשתינה) נוסדה ב-1941 על-ידי חברת העובדים כדי למשוך משקיעים אמריקאיים לארץ. רוב מניות ההצבעה היו בידי בנק הפועלים, ורוב המניות המזכות בחלוקת רווחים – בידי המשקיעים האמריקאיים.

הואיל ולוינסון לא היה רק איש-מיסתורין, אלא גם אדם תימהוני למדי, לא התפלא איש על ההחלטה. אחרי הכל, מותר לאדם להתעייף גם אם, טרם מלאו לו 50.

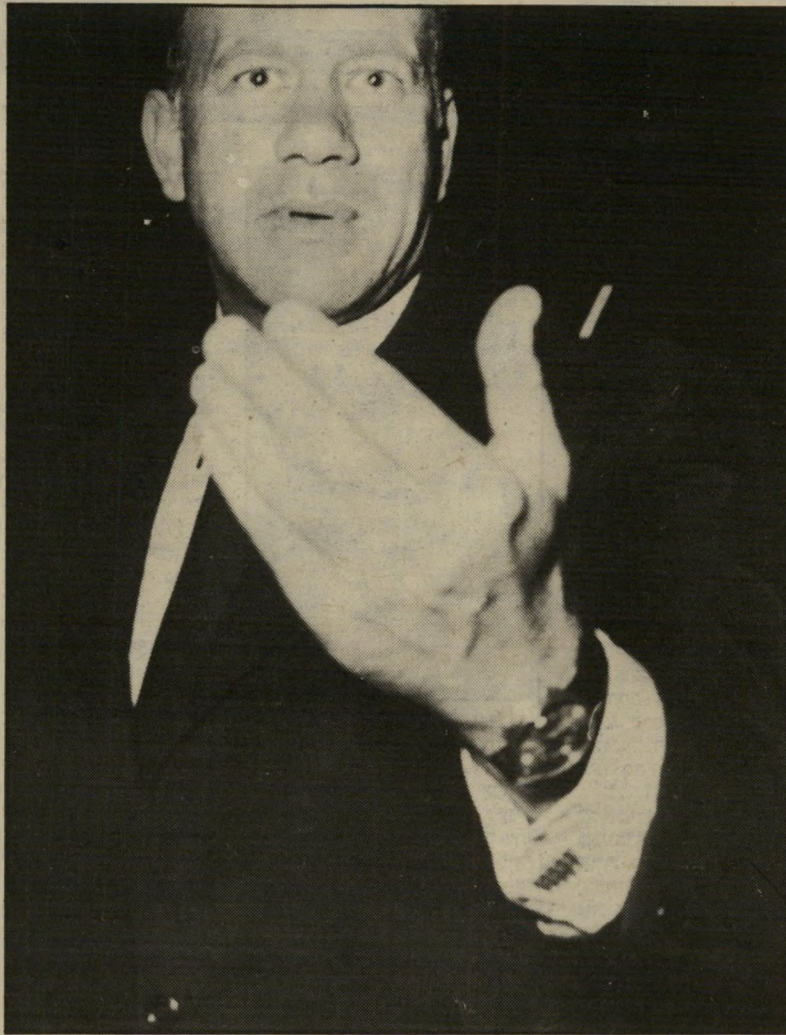
אילמלא בנה לעצמו לוינסון תרמית של איש-מיסתורין תימהוני, לא היה מעבר זה עובר בלי גל של שמועות ותמיהות. לעבור מן המעמד של יו"ר מועצת המנהלים של בנק הפועלים להנהלת אמפ"ל, הרי זה כאילו התפטר ראש הממשלה ועבר לנהל את מינהל מקרקעי-ישראל. לוינסון ידע מה שהוא עושה. הוא השלים את שלב א' של התוכנית הגדולה שלו לביצוע המהלך המושלם.

בקול

דממה דקה

לוינסון נעלם מעיני הציבור הישראלי. ידעו רק שהוא עושה קשהו באמריקה.

הוא היה איש-מיסתורין. הוא כמעט לא הופיע בציבור. הוא לא הצטלם. הוא לא העניק ראיונות. כאשר כבר דיבר, היה זה סקופ למי שהצליח לרובב אותו. כפי שהיה זה סקופ כאשר פירסם העולם הזה בפעם הראשונה את תצלומו.

כי הוא היה איש עסוק מאוד. איש-מיסתורין בנה אימפריה. הוא בנה אותה כלי-כך מהר וכלי-כך טוב, עד שרבים, ובתוכם המפלגה הגדולה בארץ, החלו לראות בו גם את מושיע המשק.

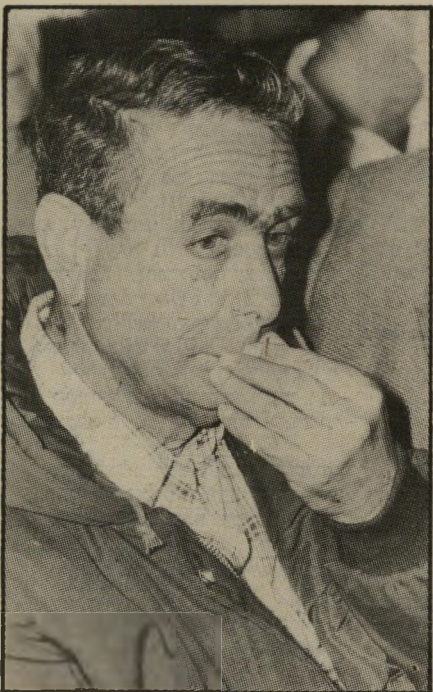
הוא היה האיש שרק היה צריך להגיד „כן“, כדי שיהיה שרהאוצר, ב-1974, ומשם לראשות הממשלה היתה הדרך די קצרה.

עתה מתברר שלאיש-המיסתורין יעקב לוינסון, היה באמת מה להסתיר.

מישאל רעתיקהל ערכי-חירות 1981 ראו בו את שרהאוצר המבוקש, המערך כרע על ברכיו וביקש אותו להיות מועמד מטעמו לתפקיד. אבל ליעקב לוינסון לא היה עניין בכל אלה.

למען האמת, כבר לא היה לו אז גם עניין בבנק הפועלים, שאותו העלה, תוך שנים מעטות, למקום השני בבנקאות הישראלית ובין מאה הבנקים הגדולים בעולם. מתברר עכשיו שהיה לו עניין הרבה יותר חשוב, ולגמרי לא מיסתורי.

היה לו עניין ביעקב לוינסון.

מזכיר חברת-העובדים, אשר מינה את ועדת-החקירה החשאית של שניים, החוקרת את השערוריה.

ולבנות שם את האימפרייה הפרטית שלו.

בסידרה זו יסופר הסיפור המופלא כיצד תיכנן וביצע מיכצע שאין לו אח ורע בתולדות-ישראל – סיפור מרהים שכמעט לא-יידאמן.

כאשר הגיעה שעת הספירה לאחור, ולוינסון היה מוכן להתחיל בשילוח הטיילים. הוא קם – האיש שאנשים רעדו מפניו, האיש שמיפלגת העבודה רצתה ביקרו, האיש ששלט לחלוטין באחת משלוש האימפריות הכלכליות הגדולות של המדינה, הדיקטטור-בכוח של המשק הישראלי, והודיע שהוא פורש מהכל. הוא עזב את ניהול בנק הפועלים, יוצא לארצות-הברית, למלא מצברים.

כדי לא להינתק מן העשייה, הוא מוכן לנהל בניריוק את אמפ"ל: חברת-השקעות קטנה.

טייל

תלת-שלבי

בשקט, בסבלנות, במשך השנים, תיכנן לוינסון את מהלכיו. אחרי שהוכיח את כישוריו לבעלי בנק הפועלים – חברת העובדים והסתדרות העובדים – ניתנה לו יד חופשית, והוא עשה באימפריית המיליארדים כטוב בעיניו. הוא הרחיב עסקים בארץ ומעבר לים, שתל בכל מקום את נאמניו, הרחיב את מתגדיו.

הוא אכן בנה את בנק הפועלים, אבל באותה שעה גם חשב על עתידו.

בעזרה, בדבקות במטרה, בנה טייל תלת-שלבי, שבעזרתו יוכל להתנתק מן המערכת המקומית, לנחות בחו"ל

ריינר יושב ראש מועצת-המנהלים של בנק הפועלים ויורשו ב-תפקיד של לוינסון, גם בבנק וגם באמפ"ל.